

יוסף זוספדי זכור לטוב

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף זרחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל"ן)
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י"ז סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

מאת פלס

שבת ט"ז סיון ה-תשפ"ד
 פרשה: בהעלתך
 הפטרה: רני ושמחי

הדלקת נרות - 19:32
צאת השבת - 20:25
ר"ת - 21:20

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:32

שעת ליל	בהעלתך
4:13 <	4:11 עמוד השחר:
4:20 <	4:18 זמן טלית:
5:39 <	5:36 זריחה:
12:47 <	12:45 חצות:
13:22 <	13:21 מנחה גדולה:
19:54 <	19:54 שקיעה:

חכמה וענווה

דרגתו של משה רבנו היא דרגת החכמה, ולכן הצטיין במידת הענווה. שכן הידיעה וההשגה בגדולת ה' מביאות את האדם להתבטלות מוחלטת כלפי הקב"ה, והתבטלות זו באה לידי ביטוי גם בענווה לפני כל אדם.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"השראת שכינה בישראל"

"ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך, ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל", רש"י מסביר את הפסוק: מניד שאין השכינה שורה בישראל בפחות משני אלפים ושתי רבבות. והלא מצאנו שהשכינה שורה גם על הרבה פחות, לדוגמא בין איש ואשה זכו שכינה ביניהם...

וכן באבות "שניים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה ביניהם" ואכן בהשראת השכינה יש דרגות, ה"ו יש גם מעשים שמסלקים את השכינה מישראל. נכון שגם יחיד יכול לגרום שתשרה עליו שכינה שנאמר: "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך" או רואים היחיד והרבים גורמים לשכינה שתשרה עליהם, מפני זכותם על מעשיהם הטובים או מפני שיושבנים ועוסקים בתורה. אבל ברבים כמו כ"ב אלף מישראל גורם שהשכינה תשרה על כל עם ישראל מפני שמספר זה הוא מספר שבע לוי שהיו מופרשים ומובדלים לתורה ועבודת ה'.

ובזמננו תלמידי ישיבה העוסקים בתורה הם שבע לוי של כל דור ודור.

ואכן בזכות תלמידי הישיבה המקדישים זמנם ומרצם להיות מובדלים ומופרשים לעסוק בתורה גורמים לכך שתשרה שכינה בישראל ויש גם סייעתא דשמיא להשביח אויב ומתנקם, ולעיתים הלילה יש מצב שהדור אינו זכאי, כשעינו צרה בלומדי תורה במספרם כי רב. כמסופר בגמרא על הלל ותלמידו שמואל הקטן שהכריזה עליהם בת קול, שראוי שתשרה עליהם שכינה כמשה רבנו, רק שאין הדור זכאי לכך. ועלינו לזכות את עם ישראל ברבוי לומדי תורה...

העלון לע"ג מו"ר אבי ר' יוסף סויסה בר אסתר ז"ל שנלב"ע י"ז סיון תשפ"ד.
 ת.צ.צ.ב.ה.

"יודע מה? הזדקף הסולטן בכסאו, "את הלילה הקרוב תעשה בחדר, ותיווכח כי אמת בפי הנביא מוחמד, בכבודו ובעצמו, יבוא לצוותני על כך".

רבי משה מחה דמעותיו, סבר וקיבל, בטוח היה, כי יעלה בידו לנער את הסולטן מן השינה, להוכיח לו כי אך מחזה עוועים מציג כנגדו שר החלומות...

בשעת ערב מאוחרת הוכנס רבי משה לחדר השינה של הסולטן, הוא התיישב בפנינת החדר החשוך, ממלמל פרקי תהלים מן הזיכרון, מנסה לגבור בלחישתו על נחרותו של הסולטן הישן, ולפתע ארע הדבר.

דמות מסתורית צמחה כמו מתוך האדמה, רבי משה קפא על מקומו ועיניו ביקשו לצאת מחוריהן, לא, אין זה חלום, זהו מחזה חי, מוחשי ממש.

הנה, הדמות האימתנית רוכנת מעל הסולטן, מטלטלת אותו טלטלה עזה ומצווה עליו בקול רם להכחיד מחר כל זרע ישראל מעל פני האדמה, ואם לא יעשה כן יהיה סופו רע ומר...

רבי משה עצם עיניו בחדרה, וכאשר פקחן כבר לא היתה הדמות המסתורית בחדר, רק הסולטן התיישב במיטתו, משפשף את זרועותיו הכואבות ממכותיו של הנביא.

"רבי משה", לחש הסולטן באימה, "איני יכול, הלא בעיניך ראית. כי מוחמד בכבודו ובעצמו בא להזהירני, הנה, אכתוב לך פירמאן מלכותי, לבל יהיו איש לנגוע בך לרעה, קח לך סוס אציל מאורוותי וברח להיכן שתישאך הרוח, הצל את עצמך..."

רבי משה לא מצא מילים, פיו נפתח ונסגר חליפות, כאשר הסולטן ליווה אל הפתח, מסר בידיו את כתב הפירמאן, ונפרד ממנו בלחיצת יד.

ברגליים כושלות צעד רבי משה אל האורווה, עלה על גבו של סוס משובח והדהיר אותו החוצה, אל העמק הסמוך, מניח לסוס לנווט את דרכו לבדו.

כעבור שעה קלה עצר את הסוס מדהירתו, ירד מן הסוס והתיישב לארץ, האימה שחש בחדר משכבו של הסולטן התחלפה בכאב אדיר, ליבו דימה להתפלץ נוכח המחשבה על יהודי הממלכה הנמים כעת את שנתם בשלווה, מבלי לדמיין כי מחר יובלו לטבח כעדרי צאן, על לא עוול בכפם.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווין
 לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"ע ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול
 בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"
 מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

Shofar for Zion

"בהעלותך את הנרות"

אמר הקב"ה למשה לא בשביל שאני צריך לנרות של בשר ודם אלא כדי לזכותם וכתוב: "גם חושך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה", ללמדך שאינו צריך לנרות של בשר ודם ושלמה בנה בית מקדש עשה חלונות צרים מבפנים ורחבים מבחוץ כדי שיהיה האור יוצא מבפנים בית המקדש ומאיר לחוץ ולמה אמרתי לכם אלא כדי להעלותכם שנאמר בהעלותך. **"עשה לך שתי זיצוירות כסף"**

כתב בספר פיתוחי חותם: בחצצרת גימטריא שפתי לרמוז על השפתיים שהתורה מזהרת עשה לך שתי חצצרות כסף, דהיינו שתי השפתיים עשה אותם מזוקקות ככסף כמו שנאמר: "אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף... מזוקק שבעתיים". והתורה מזהרת האדם ששתי השפתיים צריך שיהיו מזוקקות ככסף שלא יתעסק בהם בדברים בטלים רק ביראת ה' והוא מקשה תעשה אותם כאילו הם מחוברים לעניין עסק בהבלי העולם ודברים בטלים, ותדע באיזה עשה לפתוח אותם בשעה ש"ודברת בם" כאשר יש תועלת בדבריהם כשאומר תוכחות מוסר לבני אדם ובשעת התפילה והתורה.

ובעל הטורים כתב והרעותם בחצוצרות כאשר תבא מלחמה תבואו אותיות אבות שזכות האבות עומד במלחמה.

"זכור את אשר עשה ה' אלוהיך למרים"

צדקת ונביאה היתה מרים, ובזכותה היה הבאר עולה. וכשדברה מרים, באחיה משה דברה, שאותו אהבה כנפשה ואף סיכנה עצמה להצילו מן המים. ולא בגנותו של משה דברה חלילה, ולא בפומבי דברה, אלא בצנעה, וכל כוונתה לשם שמים. ומשה רבנו כלל לא הקפיד על דברי אחותו ובכל זאת ולמרות כל זאת, נענשה מרים הנביאה הצדקנית בצרעת!

באה תורתנו הקדושה ללמדנו עד כמה חמור עון לשון הרע! ואם במרים הנביאה כך מה נאמר אנחנו ביום הדין? **"והאיש משה עֲנֵנו מאד מכל האדם"**

ענוה רבו מאד מעלותיה ונוכרי קצת בקיצור. א. נעשה מרכבה לשכינה. ב. כאילו הקריב כל הקורבנות כולם. ג. אין תפילתו נמאסת. ד. מעבירין לו על כל פשעיו. ה. תפילתו מתקבלת כשמתפלל על צרת צבור. ו. אין סטרא אחרא שולטת בו. ז. אינו בא בגלגול. ח. הלכה כמותו. ט. תורה ניתנה לו במתנה. י. לגבי דידיה ליכא טענת מי הקדימני, ולפי רבותינו ז"ל זהו עיקר היהדות, ובלא ענוה חשיב כנכרי.

"ויעש כן אהרן... כאשר צוה ה' את משה"

להגיד שבחו של אהרן שלא שינה (רש"י). נשאלת השאלה: מה רואה הכתוב לשבח את אהרן שלא שינה? וכי יעלה על הדעת שצדיק יסוד עולם כאהרן הכהן ישנה חלילה פרט כל שהוא ממצוות ה'? כותב ה"שפת אמת" שדרך העולם הוא, שבפעם הראשונה מתלהב האדם בכל ישותו לדבר מצוה. וככל שהוא חוזר עליה - הולכת ופגה ההתלהבות הפנימית של עושה המצוה. לכן מצויין כאן הכתוב שבחו של אהרן, שבכל ל"ט השנים שהדליק את המנורה מדי ערב - לא שינה דבר מאופן קיום המצוה בפעם הראשונה. וזו גדולה הראוייה לציון: שמעולם לא נעשתה עבודת הקודש של אהרן מתוך הרגל ושיגרה, כי אם ברטט של קדושה ובהתלהבות פנימית של קיום מצוה חדשה.

"והיית לנו לעינים"

בכך תהיה מוכה את הרבים, ועיני כל ישראל יהיו תלויות אליך ללמוד ממך, שאם אתה עזבת את ארץ מולדתך ושררתך ובאת לדבוק בשכינה, קל וחומר ישראל.

חברות ופגישות

דיני משלוח איגרות ותפצים ביד הגוי קודם השבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

משלוח ביד הגוי כשבלאו הכי הולך לשם

ואפילו אם קבע עם הגוי התשלום עבור שליחותו, אסור לשולחו כדי שימסור האיגרת לבית הדואר בשבת, ואפילו הוא בעיר שיש בה עירוב כראוי. ואפילו אם מסר האיגרת לגוי מערב שבת, כל שמוסר לו האיגרת על מנת שימסור אותה לבית הדואר בשבת יש לאסור. ומכל מקום אם יש הפסד מרובה בדבר, אם הוא מקום שיש עירוב, מותר למסור לגוי האיגרת אפילו בשבת עצמה על מנת שימסרנה בשבת לבית הדואר.

משלוח ביד גוי שהוא שכירו לתקופה ארוכה

יב. השוכר את הגוי בקבלנות למשך תקופה ארוכה של שנה או יותר לעשות עבורו כל המלאכות שיצטרך, אסור לשולחו בערב שבת למסור איגרת או תפצים, כל שאין בית דואר קבוע באותה עיר ששולחו לשם, שהרי מחמת שילך הגוי בשבת יתפנה בימים אחרים לעשות שאר מלאכות עבור היהודי, ונמצא שנהנה היהודי מכך שעבד הגוי עבורו בשבת. ומכל מקום אין להחמיר בזה אלא כששולחו בערב שבת, אבל אם שולחו קודם ערב שבת יש להקל.

וכל זה אינו אלא כששוכר את הגוי בקבלנות לתקופה ארוכה לעשות עבורו את כל המלאכות, אבל אם שוכר את הגוי בקבלנות להיות עבורו שליח למסור איגרות או תפצים כל זמן שיצטרך לכך, יש להקל לשולחו אפילו בערב שבת.

משלוח בדואר של גוים בזמנינו

יג. במקום שעובדי חברת הדואר הם גוים, מותר להניח איגרת בתוך תיבת הדואר בערב שבת, ואפילו כשיודע בודאי שיבואו עובדי הדואר הגוים לקחת את האיגרת מתיבת הדואר בשבת, על מנת לשולחה מיד ליעדה, ומותר לעשות כן אפילו סמוך לכניסת השבת.

וכן מותר למסור איגרת או לשלוח תפצים בערב שבת בדואר מהיר (אקספרס), או דרך חברה העוסקת במשלוחים מהירים. ואפילו אם שולחם למקום רחוק כגון ממדינה למדינה, ולפי תנאי המשלוח חייבים הם לצאת לדרכם מיד כדי להגיע ליעדם בהקדם האפשרי, ובודאי ילך הגוי השליח של אותה חברה עמהם גם בשבת, יש להקל בזה מכמה טעמים.

ומכל מקום אם הוא במקום שמצויים שם יהודים, ומסתבר שגם בין עובדי הדואר או חברת המשלוחים יש פועלים יהודים, ויש לחוש שמא יקבלו לידם את אותנו משלוח ויצאו לדרכם ויחללו שבת, אין להקל כלל, ורק אם הוא מקום שאין מצויים שם יהודים, והחשש שמא השליח ההולך למסור את המשלוח הוא יהודי הוא חשש רחוק, יש להקל.

חברות ופגישות

ברכת נפשות

עני מרודד השיה פעם את לבו ואמר:

התרעו למה העשירים ממונם רב וזרעם מועט, ואילו העניים ממונם אפס וזרעם מרובה?
לפי שהעשירים שולחנם משופע בכל מיני מאכלים שברכתם האהרונה היא, "על המהיה",
"על הגפז", או ברכת המזון.

ואילו העניים, בקושי יש להם על מה לברך "שהבל" וממילא הם מרבים לברך.

"בורא נפשות רבות..."